

La tribuna

Hollande i els valors de l'esquerra reformadora

La dimensió europea que orienta l'economia condiona al nostre futur de manera immediata

JAUME

Bartumeu

Diumenge vinent França elegirà el seu president de la República pels propers cinc anys. Andorra sabrà així qui serà, alhora, el seu Copríncep pel mateix període.

L'elecció té doncs, prou que ho sabem, una certa transcendència en la nostra vida política i en l'àmbit institucional.

Els Coprínceps –ambdós conjuntament– arbitren i moderen el funcionament dels poders públics i de les institucions andorranes, tal i com estableix l'article 44.2 de la Constitució.

Aquesta alta missió de ser símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra ha estat ben assumida pel president **Sarkozy**, malgrat alguns dubtes del seu entorn en l'inici del mandat. Aquesta afirmació no és retòrica sinó que la fonament en la meua pròpia experiència d'aquests darrers anys.

Com és sabut, el govern socialdemòcrata va estar en primera línia, des del mes de juny del 2009, treballant en la negociació d'acords d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda, la signatura dels quals va permetre la sortida d'Andorra de la llista grisa de l'OCDE, el febrer del 2010.

TAMBÉ vam treballar de valent per a concloure la negociació de l'Acord Monetari amb la Unió Europea, que vam ratificar el febrer del 2011. En totes aquestes negociacions, cabdals pel futur de l'Estat, sempre vam poder comptar amb el suport del Copríncep **Sarkozy** i amb la lleial col·laboració dels seus serveis, encapçalats pel seu Representant personal, **Christian Frémont**.

I no cal pas que insisteixi a dir que, si el resultat electoral del diu-

menge confirma les enquestes, **François Hollande** també exercirà bé el paper institucional de Copríncep. No hem de tenir cap por pel que fa a la continuïtat del Copríncipat.

Més enllà de l'àmbit institucional intern a Andorra, penso que cal reflexionar en les altres qüestions que, al meu entendre, poden incidir a Andorra en el marc de l'elecció presidencial francesa.

EL PRIMER eix de reflexió és la construcció, i potser primer el salvament, d'Europa o, més concretament, de la zona euro en la qual Andorra es troba econòmicament inserida.

El segon eix de reflexió se situa en l'àmbit dels valors socialdemòcrates: hem de continuar deixant-nos dirigir per un capitalisme especulador o bé, pel contrari, hem de redreçar la distribució dels ingressos en favor dels més desfavorits, que

És important un projecte polític progressista que sigui capaç de fer guanyar l'aliança de la construcció europea

les crisis financera, monetària i econòmica que s'han desfermat des del 2007 estan abandonant al costat del camí.

UNA SIMPLE observació del que s'esdevé a Grècia, a Portugal, a Itàlia, a Espanya i a la mateixa França ens confirma que Andorra no pot pretendre viure aïllada del seu entorn, que la dimensió europea, que orienta l'economia, condiona el nostre futur de manera més immediata que la dimensió pròpiament nacional.

François Hollande és el candidat que defensa tant la construcció europea com una política social d'es-

querra, en favor dels més amenaçats per la crisi.

AQUESTA DOBLE resposta positiva als reptes de França és, també, una proposta positiva per a Europa, per a la nostra Europa. D'aquesta visió progressista comuna vam parlar a París, el 17 de març, en la trobada *Renaissance pour l'Europe* els representants dels partits que formen part del Partit dels Socialistes Europeus, que ens vam reunir a París precisament per donar suport a **François Hollande**.

En aquella trobada recordàvem el seu discurs del 22 de gener, a Le Bourget, quan havia manifestat: «Us

diré qui és el meu veritable adversari. No té nom, no té rostre, no té partit, no presentarà mai la seva candidatura, i no serà doncs pas elegit, però malgrat això, governa. Aquest adversari és el món de la finança».

Aquesta frase defineix ben clarament l'escenari de confrontació entre l'interès general i l'interès d'un sector molt concret i poderós de l'economia.

A Andorra prou que ho sabem. Hovam viure durant els dos anys del govern socialdemòcrata amb personatges del món de la finança empenyent i orquestrant el bloqueig del pressupost al Consell General i amb un sector d'aquest món promovent clarament DA com a força política que els permetés tornar a governar des de l'ombra.

François Hollande deia al setmanari *La Tribune* del 13 d'abril 2012 que «Les marchés ne feront pas la loi en France». Aquesta declaració resumeix força bé el canvi necessari a Europa i, en conseqüència, també a Andorra.

En quatre anys de crisi els governants de la Unió Europea s'han entossudit a tractar de minimitzar el seu abast i en esquivar els debats sobre alternatives a l'estratègia d'austeritat com a única via per a restablir la confiança.

El fracàs d'aquesta estratègia és ben evident en els països intervinguts (Grècia, Irlanda i Portugal) i també a Espanya.

Per això és important un projecte polític progressista que sigui capaç de fer guanyar l'aliança de la construcció europea amb una política socialdemòcrata en l'àmbit social.

Com diu el sociòleg **Alain Touraine** estem «... creuant un bassal, sense deixar-nos arrossegar pels corrents d'opinió o per la potència dels especuladors».

Hem de desempallegar-nos de la idea que estem condemnats a la decadència i a la pèrdua de confiança en nosaltres. Res no serà fàcil, però el redreçament esdevé possible. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata